

1552957

جامع المطالب فی مناقب

اسدالله الغالب علی بن ابی

طالب (علیه السلام)

(جلد اول)

فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام)

سرشناسه	: نعمتی، پیمان، ۱۳۵۹ -
عنوان و نام پدیدآور	: جامع المطالب فی مناقب اسدالله الغالب علی بن ابی طالب (علیه السلام): فضایل امیر المومنین (علیه السلام) / پیمان نعمتی.
مشخصات نشر	: تهران: کاکتوس، ۱۳۹۶.
مشخصات ظاهری	: ۲ ج. ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک	: ۴۵۰۰۰ ریال: ج. ۹۷۸۱-۶۰۰-۶۱۵۲-۹۵-۰ : ۴۰۰۰۰۰۰ ریال: ج. ۹۷۸۲-۶۰۰-۶۱۵۲-۷-۹
وضعیت فهرست	: فنی
نویسی	
یادداشت	: ج. ۲ (چاپ اول: ۱۳۹۶) (فنی).
یادداشت	: کتابنامه.
عنوان دیگر	: فضایل امیر المومنین (علیه السلام).
موضوع	: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. -- فضایل
موضوع	: Ali ibn Abi-talib, Imam I, ۶۱۱-۶۶۱ Virtues -- فضایل
موضوع	: علی بن ابی طالب (ع)، امام اول، ۲۳ قبل از هجرت - ۴۰ ق. -- فضایل -- احادیث
موضوع	: Ali ibn Abi-talib, Imam I, ۶۱۱-۶۶۱ Hadiths -- Virtues --
رده بندی کنگر	: BPC/۳۷/۴ ن ۷ ج ۲ ۱۳۹۶
رده بندی دیویی	: ۹۵۱۵/۲۵۴
شماره کتابشناسی	: ۴۹۷۱۵۰۶
ملی	

جامع المطالب فی مناقب اسدالله الغالب علی بن ابی طالب (علیه السلام)
(جلد اول)

مؤلف: پیمان نعمتی

نوبت چاپ اول: ۱۳۹۶

تعداد صفحات: ۵۰۲

تیراژ: ۱۰۰۰

قیمت: ۴۵۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۱۵۲-۹۵-۰

آدرس ناشر: خیابان کارگر شمالی خیابان نصرت کوی باغ نو کوی

داودآبادی آبادی شرقی پلاک ۳

تلفن: ۶۶۹۰۱۵۷۲ فکس: ۶۶۴۳۴۹۵۱ همراه: ۰۹۱۹-۲۳۸۳۴۳۰

فهرست مطالب

مقدمه مؤلف	۱۶
علی (علیه السلام) انسان کامل	۲۱
درباره کتاب	۲۳
باب اول: نسب پاک امیرالمؤمنین (علیه السلام)	۲۴
باب دوم: فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) پیش از ولادت تا پس از شهادت ..	۲۷
فصل اول	۲۷
فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) پیش از ولادت	۲۷
فضیلت اول: وقت عرش و کرسی از نور علی (علیه السلام)	۲۷
فضیلت دوم: نام حضرت علی (علیه السلام) بر عرش نوشته شده است.	۳۱
فضیلت سوم: حضرت علی (علیه السلام) معلم و استاد جبرئیل است!	۳۲
فضیلت چهارم: نامیده شدن حضرت علی (علیه السلام) به امیرالمؤمنین قبل از	
خلقت حضرت آدم (علیه السلام)	۳۳
فضیلت پنجم: نام حضرت علی (علیه السلام) در کتب آسمانی پیشین و نوشته های	
پیامبران گذشته	۳۳
۱- نام مبارک علی (علیه السلام) در تورات و انجیل	۳۴
الف- نام مبارک علی (علیه السلام) در تورات:	۳۴
ب- نام مبارک علی (علیه السلام) در انجیل:	۳۴
۲- علی (علیه السلام) و پیشگویی حضرت داوود (علیه السلام)	۳۴
۳- علی (علیه السلام) و استمداد حضرت سلیمان (علیه السلام)	۳۵
۴- نام مبارک علی (علیه السلام)، زیور کشتی نوح (علیه السلام)	۳۶
۵- ابراهیم خلیل (علیه السلام) و شناخت علی (علیه السلام)	۳۷
۶- حضرت موسی (علیه السلام) از شهادت علی (علیه السلام) خبر داد	۳۷

فضیلت ششم: مجازات اجنه توسط حضرت علی (علیه السلام) به علت سرکشی
آنها پیش از خلقت حضرت آدم و در زمان حضرت نوح و حضرت سلیمان (علیهم
السلام) ۳۸

فضیلت هفتم: یاری کردن حضرت علی (علیه السلام) انبیاء (علیهم السلام) را بطور
پنهانی و آشکار ۴۸

فضیلت هشتم: گرگی که به دروغ یوسف (علیه السلام) را خورده بود، دوستدار
علی (علیه السلام) و شیعیان آن حضرت بود! ۴۹
فضیلت نهم: نجات سلمان فارسی از چنگال شیر توسط حضرت علی (علیه السلام)
سیصد سال قبل از تولد آن حضرت! ۵۰

فصل دوم ۵۹

فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) هنگام ولادت ۵۹

فضیلت دوم: زلزله شدید هنگام ولادت امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام) و
برطرف شدن آن با اقرار نریس به ولایت آن حضرت ۶۰
فضیلت سوم: اتفاق عجیب در خلدن امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) هنگام
ولادت آن حضرت ۶۱

فضیلت پنجم: علاقه مخصوص پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به امیرالمؤمنین
علی (علیه السلام) هنگام ولادت آن حضرت ۶۲

فضیلت ششم: امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام) سلام ولادت، به جز بر
پیامبر (صلی الله علیه و آله) چشمش را بر هیچکس دیگر نداشت ۶۲

فضیلت هفتم: امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام) در کعبه تولد یافت و خود
نیز به منزله کعبه است ۶۳

دیدگاه علمای شیعه: ۶۴

فصل سوم ۶۹

فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) هنگام رشد و بلوغ ۶۹

بخش اول ۷۰

فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) در کتب اهل سنت ۷۰

- ۷۰..... فضیلت اول: فضائل فراوان حضرت علی (علیه السلام)
- فضیلت دوم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) حضرت علی (علیه السلام) را از ابوطالب گرفت و تحت سرپرستی خویش در آورد..... ۷۱
- فضیلت چهارم: حضرت علی (علیه السلام) نخستین کسی است که به پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) ایمان آورده است و برتری ایمان آن حضرت بر دیگران... ۷۵
- فضیلت پنجم: علی (علیه السلام) نخستین نمازگزار بود..... ۸۱
- فضیلت ششم: حضرت علی (علیه السلام) مانند پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) از بی گزند..... ۸۴
- فضیلت هفتم: هر زیبایی حضرت علی (علیه السلام) و نقش انگشترهای آن حضرت..... ۸۵
- فضیلت هشتم: نبیه با و بخشی از لقبهای حضرت علی (علیه السلام)..... ۸۶
- فضیلت نهم: خدای تعالی از برکت وجود حضرت علی (علیه السلام) بر امت اسلامی تخفیف داد و صافه، بوی را از آنها برداشت و معاف کرد..... ۹۰
- فضیلت دهم: حضرت علی (علیه السلام) تنها کسی بود که به آیه نجوا عمل کرد..... ۹۰
- فضیلت یازدهم: رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) به حضرت علی (علیه السلام) فرمود: «منزلت تو در پیشگاه من، برابر با منزلت حارون نسبت به موسی است».
- [این حدیث به «حدیث منزلت» معروف است]..... ۹۱
- فضیلت دوازدهم: حضرت علی (علیه السلام) برادر و زید پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) است..... ۹۷
- فضیلت سیزدهم: موقعیت خاص حضرت علی (علیه السلام) در پیشگاه رسول اکرم (صلی الله علیه و آله)..... ۱۱۸
- فضیلت چهاردهم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «علی از من است و من از علی»..... ۱۱۹
- فضیلت پانزدهم: حضرت علی (علیه السلام) گوشت و خون رسول خدا (صلی الله علیه و آله) است..... ۱۲۳

- فضیلت شانزدهم: حضرت علی (علیه السّلام) نفس پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) است. ۱۲۴.....
- فضیلت هفدهم: حضرت علی (علیه السّلام) وصی و خلیفه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) است. ۱۲۶.....
- فضیلت هجدهم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در روز غدیر خم فرمود: «هر کسی که من مولای او هستم، پس علی مولای اوست». [این حدیث به «حدیث غدیر» معروف است]. ۱۳۳.....
- فضیلت نوزدهم: در روز غدیر خم رسول خدا (صلی الله علیه و آله) عمامه‌ای بر سر حضرت علی (علیه السّلام) گذاشت که فرشتگان آنگونه عمامه بر سر می‌گذارند. ۱۴۱.....
- فضیلت بیست و یکم: «یا اَیُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَیْكَ مِنْ رَبِّكَ» (سوره مائده، آیه ۶۷) [آیه تبلیغ] در روز غدیر خم و در شأن حضرت علی (علیه السّلام) نازل شده است. ۱۴۱.....
- فضیلت بیست و یکم: آیه "إِنَّمَا أُمُورُنَا أَمْرٌ یَّوْمَئِذٍ وَاحِدٌ" (سوره مائده، آیه ۳) [آیه اکمال] در روز غدیر خم نازل شده است. ۱۴۲.....
- فضیلت بیست و دوم: نزول عذاب بر «ارث بن نعمان» به جهت انکار نصب علی (علیه السّلام) به مقام ولایت در روز غدیر خم. ۱۴۲.....
- فضیلت بیست و سوم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «علی (علیه السّلام) پس از من ولیّ شماست». ۱۴۳.....
- فضیلت بیست و چهارم: آیه "إِنَّمَا وَلِیُّكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ" (سوره مائده، آیه ۵۵) [آیه ولایت] در شأن علی (علیه السّلام) نازل شده است. ۱۴۴.....
- فضیلت بیست و پنجم: حضرت علی (علیه السّلام) وارث پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) است و در این رابطه شایسته ترین افراد نسبت به آن حضرت می‌باشد. ۱۴۷.....
- فضیلت بیست و ششم: حضرت علی (علیه السّلام) صدیق اکبر است. ۱۴۸.....
- فضیلت بیست و هفتم: حضرت علی (علیه السّلام) بهترین آفریده است. ۱۴۹.....
- فضیلت بیست و هشتم: حضرت علی (علیه السّلام) و پیروانش رستگارند. ۱۵۰.....

- فضیلت بیست و نهم: اطاعت از حضرت علی (علیه السلام) اطاعت از خداست. ۱۵۱
- فضیلت سی ام: اطاعت حیوانات از حضرت علی (علیه السلام) ۱۵۱
- فضیلت سی و یکم: حضرت علی (علیه السلام) حجت خداست. ۱۵۲
- فضیلت سی و دوم: حضرت علی (علیه السلام) سید اصحاب است. ۱۵۲
- فضیلت سی و سوم: حضرت علی (علیه السلام) سید عرب است. ۱۵۲
- فضیلت سی و چهارم: حضرت علی (علیه السلام) سید مسلمانان و امیرمؤمنان و پیشوا پر یزگاران و رهبر پیشانی سپیدان و فاروق امت و راهنمای دین است. ۱۵۲
- فضیلت سی و پنجم: حضرت علی (علیه السلام) سرور و سید در دنیا و آخرت است. ۱۵۴
- فضیلت سی و ششم: همانا علی (علیه السلام) با حق است و حق با علی (علیه السلام) است. ۱۵۶
- فضیلت سی و هفتم: علی (علیه السلام) همراه و همراه با قرآن است و قرآن هم همراه و همراه با حضرت علی (علیه السلام) است. ۱۵۷
- فضیلت سی و هشتم: دیدار علی (علیه السلام) و باد کردن از ایشان عبادت است. ۱۵۸
- فضیلت سی و نهم: خدای تعالی با علی (علیه السلام) نجوا می کرد! ۱۵۹
- فضیلت چهارم: رد شمس (طلوع دوباره خورشید) به دعای پیر (صلی الله علیه و آله) برای علی (علیه السلام) ۱۵۹
- فضیلت چهل و یکم: بخشی از کرامات و قسمتی از دعاهاى مسحاج حضرت علی (علیه السلام) ۱۶۱
- فضیلت چهل و دوم: همانندی حضرت علی (علیه السلام) با انبیاء و جبرئیل (علیهم السلام) ۱۶۶
- فضیلت چهل و سوم: خدای تعالی همه درهائی را که به مسجد رسول خدا (صلی الله علیه و آله) باز می شد، مسدود کرد مگر در خانه علی (علیه السلام) را که باز گذاشت. ۱۶۷

- فضیلت چهل و پنجم: نسل هر پیغمبری در پشت خود اوست و نسل پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در پشت علی (علیه السلام) است. ۱۷۱.....
- فضیلت چهل و ششم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) در جنگ خیبر فرمود: «به راستی که علی (علیه السلام) خدا و رسول را دوست می‌دارد و خدا و رسول هم او را دوست می‌دارند». ۱۷۱.....
- فضیلت چهل و هفتم: بیان احادیثی که از شدت محبت و علاقه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نسبت به علی (علیه السلام) حکایت می‌کند. ۱۸۰.....
- فضیلت چهل و هشتم: حضرت علی (علیه السلام) در پیشگاه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) از همه افراد محبوبتر و ارجمندتر بود. ۱۸۱.....
- فضیلت چهل و نهم: درباره امر رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به دوست داشتن حضرت علی (علیه السلام). ۱۸۳.....
- فضیلت پنجاهم: کسی که علی (علیه السلام) را دوست بدارد خدا را دوست داشته است و کسی که علی (علیه السلام) را دشمن بدارد خدا را دشمن داشته است. ۱۸۴.....
- فضیلت پنجاه و یکم: دوستی علی (علیه السلام) ایمان است و دشمنی با آن حضرت نفاق. ۱۸۷.....
- فضیلت پنجاه و دوم: محبت علی (علیه السلام) حسنه ای است که گناهان را می‌بлед و اجازه گذشتن از دوزخ را صادر می‌کند و جواز آزادی از آتش را امضا می‌نماید و آدمی را ثابت قدم می‌دارد و کینه علی (علیه السلام) گناهی است که هیچ حسنه ای نمی‌تواند جبران آن را بنماید. ۱۹۱.....
- فضیلت پنجاه و سوم: سر لوحه نامه اعمال مؤمن، دوستی علی بن ابیطالب (علیه السلام) است. ۱۹۱.....
- فضیلت پنجاه و چهارم: خدای تعالی از بشر و شجر و ثمر و بذر پیمان گرفته است تا علی (علیه السلام) را دوست بدارند. ۱۹۱.....
- فضیلت پنجاه و پنجم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) خطاب به علی (علیه السلام) فرمود: «یا علی! تو در دنیا و آخرت ولی من هستی». ۱۹۲.....

- فضیلت پنجاه و ششم: کسی که حضرت علی (علیه السلام) را سبّ کند و ناسزا بگوید، خدا را سبّ کرده است. ۱۹۲
- فضیلت پنجاه و هفتم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: «کسی که علی (علیه السلام) را بیازارد مرا آزرده است». ۱۹۴
- فضیلت پنجاه و هشتم: کسی که راهش را از راه حضرت علی (علیه السلام) جدا کند، از راه خدا جدا شده است. ۱۹۵
- فضیلت پنجاه و نهم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: «کسی که با علی (علیه السلام) دشمنی کند با خدای تعالی دشمنی کرده است». ۱۹۶
- فضیلت شصتم: هر کسی کینه و دشمنی علی (علیه السلام) را به دل نمی‌گیرد مگر اینکه شیطان بر او هم تری پدرش شرکت داشته است. ۱۹۶
- فضیلت شصت و یکم: دانش فراوان حضرت علی (علیه السلام) ۱۹۸
- فضیلت شصت و سوم: علی (علیه السلام) از همگان داناتر و بردبارتر و بافضیلت تر بود. ۲۰۶
- فضیلت شصت و چهارم: حضرت علی (علیه السلام) شخصیت بی نظیری است که هیچیک از پیشینیان در اوصافی که داشت بر او سبقت نگرفتند و پسینیان هم به مقام و موقعیت او پی نبرند. ۲۰۹
- فضیلت شصت و پنجم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: «من شهر حکمت و علی (علیه السلام) دروازه آن شهر است». و نیز فرمود: «من شهر علم و علی (علیه السلام) دروازه آن شهر است». ۲۰۹
- فضیلت شصت و ششم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) خطاب به علی (علیه السلام) فرمود: «تو در اختلافات امت، پس از من حقایق را بیان می‌کنی». ۲۱۰
- فضیلت شصت و هفتم: بخشی از پیشگوییهای حضرت علی (علیه السلام) ۲۱۱
- فضیلت شصت و هشتم: دعا کردن رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) برای علی (علیه السلام) هنگامی که او را برای امر قضاوت به یمن اعزام می‌کرد. ۲۱۲
- فضیلت شصت و نهم: علی (علیه السلام) از همه مردم بهتر قضاوت می‌کرد و کمال اطلاع را از هر گونه قضاوتی داشت. ۲۱۳

- ۲۱۴..... فضیلت هفتادم: بخشی از قضاوتهای حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۱۸..... فضیلت هفتاد و یکم: کمک خواستن «ابوبکر» از حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۱۹..... فضیلت هفتاد و دوم: کمک خواستن «عمر» از حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۳۹... فضیلت هفتاد و سوم: کمک خواستن «عثمان» از حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۴۱ فضیلت هفتاد و چهارم: کمک خواستن «معاویه» از حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۴۴ فضیلت هفتاد و پنجم: کمک خواستن «عایشه» از حضرت علی (علیه السلام)...
- فضیلت هفتاد و ششم: کمک خواستن پسر «عمر» از حضرت علی (علیه السلام)
- ۲۴۵.....
- فضیلت هفتاد و هفتم: خوابیدن حضرت علی (علیه السلام) در بستر رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در شبی که پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به مدینه هجرت کرد. (لیلة النبوة).....
- ۲۴۵..... فضیلت هفتاد و هشتم: مبارزه بی نظیر حضرت علی (علیه السلام) در جنگ بدر و در همین رابطه فرشته‌ای ظاهر شد: «لا سیف الا ذوالفقار و لا فتی الا علی» و سلام کردن «جبرئیل» و «میکائیل» و «ایزراة» بر آن حضرت.....
- ۲۵۳..... فضیلت هفتاد و نهم: مبارزه بی نظیر حضرت علی (علیه السلام) در جنگ احد. ۲۵۸.
- فضیلت هشتادم: مبارزه بی نظیر حضرت علی (علیه السلام) در جنگ خندق و اینکه آن مبارزه تا روز قیامت برتر از اعمال امت است.....
- ۲۶۰..... فضیلت هشتاد و یکم: مبارزه بی نظیر حضرت علی (علیه السلام) در جنگ خیبر و کندن در خیبر را به نیروی ربانی.....
- ۲۶۲..... فضیلت هشتاد و دوم: مبارزه بی نظیر حضرت علی (علیه السلام) در جنگ حنین.....
- ۲۶۳..... فضیلت هشتاد و سوم: حضرت علی (علیه السلام) شیر خدا و شمشیر او در روی زمین بود و ذکر بخشی از دلاوریهای آن حضرت.....
- ۲۶۴..... فضیلت هشتاد و چهارم: پرچمدار رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در هر نبردی حضرت علی (علیه السلام) بود.....
- ۲۶۵..... فضیلت هشتاد و پنجم: حضرت علی (علیه السلام) صلحنامه روز حدیبیه را به خط مبارک خویش نوشت.....
- ۲۶۸.....

- فضیلت هشتاد و ششم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) سخنرانی می‌کرد و علی (علیه السلام) هم آنها را می‌نوشت. ۲۷۰.....
- فضیلت هشتاد و هفتم: خدای تعالی دل علی (علیه السلام) را به پذیرش ایمان آزمایش نموده است. ۲۷۰.....
- فضیلت هشتاد و هشتم: حضرت علی (علیه السلام) برای سرنگون کردن بتها بر روی شانه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) قرار گرفت. ۲۷۱.....
- فضیلت هشتاد و نهم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) حضرت علی (علیه السلام) را به سوی جن فرستاد تا آنان را به دین اسلام دعوت نماید. ۲۷۳.....
- فضیلت نود: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) به حضرت علی (علیه السلام) دستور داد تا سوره ائت (توبه) را از ابوبکر بازپس بگیرد و خود بر مردم مکه تلاوت کند و ابوبکر را از هر کجا که می‌بیند به مدینه بازگرداند. ۲۷۴.....
- فضیلت نود و یکم: حضرت علی (علیه السلام) برای تأویل قرآن با مخالفان می‌جنگید چنانکه رسول خدا (صلی الله علیه و آله) برای تنزیل قرآن با مخالفان و گردنکشان جنگ می‌کرد. ۲۷۵.....
- فضیلت نود و دوم: هنگامی که حضرت علی (علیه السلام) با دشمنان نبرد می‌کرد، «جبرئیل» از طرف راست و «میکائیل» از طرف چپ از آن حضرت حمایت می‌کردند. ۲۷۷.....
- فضیلت نود و سوم: پیغمبر گرامی (صلی الله علیه و آله) به علی (علیه السلام) دستور داد تا با «ناکثین» و «قاسطین» و «مارقین» بجنگد. ۲۷۸.....
- فضیلت نود و چهارم: در معیشت حضرت علی (علیه السلام) و اینکه آن حضرت برای هر سطل آب کشیدن یک خرما به عنوان دستمزد می‌گرفت و آن را هم برای پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) هزینه می‌کرد. ۲۸۲.....
- فضیلت نود و پنجم: شمه ای از فضائل و سجایای اخلاقی امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام). ۲۸۵.....
- فضیلت نود و ششم: «ضرار کنانی» آن چنان به توصیف حضرت علی (علیه السلام) پرداخت که «معاویه» از شنیدن آن اوصاف گریست. ۳۰۶.....

- فضیلت نود و هفتم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در آخرین لحظات زندگی،
 ۳۰۷..... علی (علیه السلام) را در کنار خود قرار داد.
- فضیلت نود و هشتم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) در حالی رحلت کرد که سر
 ۳۰۷..... مبارکش در دامان علی (علیه السلام) بود.
- فضیلت نود و نهم: روح پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) با دست مبارک علی
 (علیه السلام) تماس پیدا کرد و علی (علیه السلام) آن را به رخسار مبارکش کشید.
 ۳۱۸.....
- فضیلت صد: حضرت علی (علیه السلام) نزدیکترین شخص به رسول خدا (صلی
 ۳۱۸..... الله علیه و آله) بود.
- فضیلت صد و یکم: حضرت علی (علیه السلام) بدن شریف رسول اکرم (صلی الله
 ۳۱۹..... علیه و آله) را غسل داد و کفن و دفن کرد.
- فضیلت صد و دوم: حضرت خضر (علیه السلام) پس از رحلت رسول خدا (صلی
 ۳۳۰..... الله علیه و آله) به خاندان پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) تسلیت گفت و کسی جز
 حضرت علی (علیه السلام) او را نماند.
- فضیلت صد و سوم: حضرت علی (علیه السلام) قرضهای پیغمبر اکرم (صلی الله
 ۳۳۱..... علیه و آله) را ادا می کرد و به وعده آن حضرت وفا می نمود.
- فضیلت صد و چهارم: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) سفارش کرد تا پس از
 ۳۳۳..... رحلت آن حضرت، حضرت علی (علیه السلام) به جای او قربانی کند.
- فضیلت صد و پنجم: حضرت علی (علیه السلام) در روز عید قربان باقیمانده قربانی
 ۳۳۴..... های پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) را نحر می کرد.
- فضیلت صد و ششم: پس از رحلت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) مردم از
 طریق حيله گری با علی (علیه السلام) درآمدند و حضرت را از این طریق بسیار
 آزرده و گرفتاریهایی از هر جهت برای او بوجود آوردند، از این رو رسول خدا
 (صلی الله علیه و آله) در رؤیا به حضرت دستور داد تا علیه مخالفانش نفرین کند.
 ۳۳۴.....
- فضیلت صد و هفتم: گریستن پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) برای حضرت علی
 ۳۴۰..... (علیه السلام)

فضیلت صد و هشتم: حضرت علی (علیه السلام) نخستین کسی است که پس از رحلت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) به جمع آوری قرآن اشتغال ورزید. ۳۴۰	
فضیلت صد و نهم: علی (علیه السلام) «ذوالقرنین» امت اسلامی است. ۳۴۸	
فضیلت صد و دهم: حضرت علی (علیه السلام) آمرزیده است. ۳۵۴	
بخش دوم ۳۵۶	
فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) در کتب شیعه ۳۵۶	
فصل چهارم ۴۳۳	
فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) هنگام شهادت ۴۳۳	
فضیلت او: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) از شهادت حضرت علی (علیه السلام) خبر داد و خود از حضرت هم شهادت خویش را اعلام فرمود. ۴۳۳	
فضیلت دوم: حضرت علی (علیه السلام) به قاتل و شب شهادت خود اشاره کردند. ۴۳۵	
فضیلت سوم: پیش از آنکه حضرت علی (علیه السلام) از خانه به سوی قتلگاه حرکت کند، مرغابی هایی که در خانه حضرت بودند اطراف حضرت را فرا گرفته فریاد می زدند و نوحه سرایی می کردند. ۴۳۶	
فضیلت چهارم: قاتل حضرت علی (علیه السلام) از بدبخت ترین مردمان است. ۴۳۶	
فضیلت پنجم: علی (علیه السلام) با قاتل خود خوش رفتاری می کرد. ۴۳۹	
فضیلت ششم: هر روز پرنده ای جسد ابن ملجم ملعون را می بلعد و پس از آن، قی کرده بیرون می آورد. ۴۳۹	
فضیلت هفتم: پس از آنکه ابن ملجم (علیه اللعنه) ضربتی بر سر مبارک حضرت علی (علیه السلام) وارد آورد، گروه های مختلفی از فرشتگان و ارواح طیّبه پیغمبران به دیدار آن حضرت رسیدند. ۴۴۱	
فضیلت هشتم: حضرت علی (علیه السلام) در حال گرسنگی دعوت خدای تعالی را لَبَّیک گفت. ۴۴۱	
فضیلت نهم: حضرت علی (علیه السلام) با باقیمانده حنوط پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) حنوط کردند. ۴۴۲	

- فضیلت دهم: حضرت علی (علیه السلام) از خدای تعالی درخواست می‌کرد تا مرقد او را در «ربوۀ» که نجف است، قرار بدهد. ۴۴۲
- فضیلت یازدهم: کرامت شگفت انگیزی که در بامداد روز شهادت حضرت علی (علیه السلام) اتفاق افتاد. ۴۴۲
- فضیلت دوازدهم: حضرت علی (علیه السلام) در شبی قبض روح شد که وصی حضرت موسی (علیه السلام) در آن شب قبض روح شد و در همان شب حضرت عیسی (علیه السلام) به آسمان رفت و در همان شب بود که قرآن کریم و فرقان عزیمت نازل گردید. ۴۴۳
- فضیلت سیزدهم: گریستن معاویه (علیه الهاویه) در شهادت حضرت علی (علیه السلام). ۴۴۴
- فضیلت چهاردهم: حضرت علی (علیه السلام) به سنت پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) به شهادت رسید. ۴۴۴
- فصل پنجم: فضائل امیر مؤمنان (علیه السلام) پس از شهادت. ۴۴۵
- فضیلت اول: در روز قیامت نخست کسی که از قبر بیرون می‌آید و نخستین کسی که پیغمبر (صلی الله علیه و آله) را در صحنای محشر مشاهده می‌کند و نخستین کسی که با آن حضرت مصافحه می‌کند، علی (علیه السلام) است. ۴۴۵
- فضیلت دوم: مقام والای حضرت علی (علیه السلام) در روز قیامت. ۴۴۶
- فضیلت سوم: در روز قیامت حضرت علی (علیه السلام) همراه نبی اکرم (صلی الله علیه و آله) و حضرت ابراهیم (علیه السلام) لباس می‌پوشد و برهنه نمی‌ماند. ۴۴۷
- فضیلت چهارم: در روز قیامت پرچم رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در دست حضرت علی (علیه السلام) است. ۴۴۸
- فضیلت پنجم: در روز قیامت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله)، علی، فاطمه، حسن و حسین (علیهم السلام) در یک جایگاه می‌ایستند. ۴۵۱
- فضیلت ششم: حضرت علی (علیه السلام) و شیعیانش در کنار حوض کوثر قرار می‌گیرند و آن حضرت اختیاردار حوض کوثر و ساقی آن است و منافقان را از آن حوض دور می‌کند. ۴۵۳

- فضیلت هفتم: هیچ یک از اهل محشر از صراط عبور نمی کنند مگر اینکه جواز عبور از حضرت علی (علیه السلام) در دست داشته باشند. ۴۵۴
- فضیلت هشتم: حضرت علی (علیه السلام) بهشت و دوزخ را تقسیم می کند. ۴۵۷
- فضیلت نهم: حضرت علی (علیه السلام) در روز قیامت بر شتری از شتران بهشت سوار می شود. ۴۶۲
- فضیلت دهم: حضرت علی (علیه السلام) از بهشتیان است. ۴۶۵
- فضیلت یازدهم: نخستین کسانی که وارد بهشت می شوند، حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) و حضرت علی (علیه السلام) است. ۴۶۵
- و حضرت فاطمه (علیها السلام) و امام حسن و امام حسین (علیهم السلام) می باشند. ۴۶۵
- فضیلت دوازدهم: پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و حضرت علی و جعفر و حمزه و حسن و حسین (علیهم السلام) سادات و سروران بهشتیان هستند. ۴۶۶
- فضیلت سیزدهم: حضرت علی (علیه السلام) در حیات و ممات همدم رسول خدا (صلی الله علیه و آله) است. ۴۶۶
- فضیلت چهاردهم: علی (علیه السلام) در بهشت رفیق و همدم حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) است. ۴۶۷
- فضیلت پانزدهم: کاخ علی (علیه السلام) در بهشت بزرگتر از کاخ رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و کاخ حضرت ابراهیم (علیه السلام) و اخیس است. ۴۶۸
- فضیلت شانزدهم: حضرت علی (علیه السلام) و پیروان آن حضرت نشانی از بهشتند و معاویه و همدستان او نشانی از دوزخند. ۴۶۸
- فضیلت هفدهم: دوستان حضرت علی (علیه السلام) و پیروان آن حضرت در بهشتند. ۴۷۰
- فضیلت هجدهم: بهشت و حورالعین و اهل آسمان و پیغمبران الهی مشتاق دیدار حضرت علی (علیه السلام) هستند. ۴۸۹
- فضیلت نوزدهم: حوریه مخصوص حضرت علی (علیه السلام) در بهشت ۴۹۰
- فضیلت بیستم: حضرت علی (علیه السلام) در بهشت برین مانند ستاره صبحگاهی می درخشد. ۴۹۱

فضیلت بیست و یکم: عنایات فراوان خداوند بر حضرت علی (علیه السلام) ۴۹۱

باب سوم ۴۹۳

فضائل زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) و فضیلت نجف اشرف ۴۹۳

بخش اول: فضائل زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۳

مقدمه ۴۹۳

الف: زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) مانند زیارت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و

آله) است. ۴۹۴

ب: زیارت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) و امیرالمؤمنین (علیه السلام) عامل

رهایی انسان از کفر گناهان ۴۹۴

ج: افضل زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) بر زیارت امام حسین (علیه السلام)

..... ۴۹۴

د: پاداش قدمهای رائر امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۵

ه: پاداش حج و عمره در زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۵

و: پاداش شهدا در زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۶

ز: باز شدن درب آسمانها و شفاي دردمندان با زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام)

..... ۴۹۶

ح: بهشت، پاداش زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۷

ط: کسب رحمت الهی با زیارت امیرالمؤمنین (علیه السلام) ۴۹۷

بخش دوم: فضیلت نجف اشرف ۴۹۹

مقدمه ۴۹۹

مقدمه مؤلف

بسم الله الرحمن الرحيم

«الحمد لله الذي جعلنا من المتمسكين بولاية مولانا امير المؤمنين و اولادهم المعصومين و صلوات الله عليهم اجمعين ابد الابدین و لعنة الله على اعدائهم دهر الداهرين».

حمد و سپاس سزاوار خداوندی است که خود را به ما شناسانده و حجت‌های خویش را به ما معرفی نموده و محبت خود و اولیانش را به ما الهام کرده و آن را بهترین عمل بندگان را به ما داده است، و سلام و درود بی پایان بر آخرین پیامبرش محمد (صلی الله علیه و آله و سلم) و برگزیدگانش از خاندان پاک او (علیهم السلام) باد. اما بعد، برخی روایات، به نگارش و نشر فضائل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) بسیار توهین و سب و دشنام داده است. شیخ صدوق رحمه الله در کتاب «امالی» از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) نقل کرده که آن حضرت فرمود: خداوند تبارک و تعالی برای برادر من حضرت علی بن ابی طالب (علیه السلام) فضائلی قرار داده که غیر از خودش کسی نمی‌تواند عدل آن بشمارد، هر کس فضیلتی از آن فضائل را در حالی که به آن اقرار دارد یادآوری کند، خداوند گناهان گذشته و آینده او را بیامرزد گرچه با گناه جن و انس وارد قیامت شود.

و هر کس فضیلتی از آن فضائل را بنواست، خطی از آن نوشته باقی باشد فرشتگان برای او استغفار کنند. و هر کس به فضیلتی از آن فضائل گوش فرا دهد خداوند گناهانی را که با گوش مرتکب شده ببخشد، و هر کس به نوشته‌ای از آن فضائل نگاه کند خداوند گناهانی را که با چشم انجام داده بیامرزد. سپس فرمود: نگاه کردن به علی بن ابی طالب (علیه السلام) عبادت و یاد او عبادت است، و ایمان کسی جز با ولایت آن حضرت و بیزار شدن از دشمنان او پذیرفته نمی‌شود.

مؤلف القطره رحمه الله گوید: اینکه در روایت فرموده‌اند: «خداوند گناهان آینده او را نیز ببخشد» یعنی به او توفیق توبه کردن مرحمت نموده و عاقبت او را خیر گرداند تا از این جمله اجازه در نافرمانی و گناه که از نظر عقلی زشت و نهی است لازم نیاید. و کلینی رحمه الله در اصول کافی از ابی المعزا نقل کرده است که گفت: از حضرت موسی بن جعفر (علیه السلام) شنیدم که فرمود: هیچ چیزی برای ابلیس و لشکر او کشنده تر از زیارت برادران ایمانی نیست، و فرمود: وقتی دو نفر مؤمن یکدیگر را ملاقات کرده و خدا را یاد می‌کنند و فضائل ما اهل بیت را گفتگو می‌نمایند بر چهره ابلیس گوستی نمی‌ماند مگر اینکه می‌ریزد تا آنکه روح او از شدت درد به فریاد می‌آید، فرشتگان آسمان و خزانه داران بهشت آن را احساس کرده و او را لعنت می‌کنند و هیچ فرشته مقرب نمی‌ماند مگر اینکه او را لعنت نماید.

و روایت دیگری در تفسیر امام حسن عسکری (علیه السلام) از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) نقل شده که فرمود: ای ائمه محمد! هنگام مصائب و گرفتاریهای خود محمد و آل محمد (علیهم السلام) را به یاد آورید تا آنکه به برکت ایشان خدا فرشتگان موکل

بر شما را بر شیاطینی که شما را قصد کرده‌اند یاری کند. با هر يك از شما از طرف راست او فرشته‌ای است که حسنات او را می‌نویسد و از طرف چپ فرشته‌ای است که گناهانش را ثبت می‌کند، و با او دو شیطان است از طرف ابلیس که او را گمراه می‌کنند، وقتی آن دو شیطان در قلب او وسوسه می‌کنند، اگر یاد خدا کرد و ذکر شریف «لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم و صلی الله علی محمد و آله» را گفت، آن دو شیطان سرکوب شده نمی‌توانند فعالیت کنند، نزد ابلیس آمده شکایت می‌کنند که: ما خسته شدیم ما را به لشکری مدد برسان، هزار نفر برای آنها کمک می‌فرستد، همین که او را قصد می‌کنند یاد خدا کرده و صلوات بر محمد و آل محمد (علیهم السلام) می‌فرستد، آنها راهی برای نفوذ پیدا نمی‌کنند و نمی‌توانند او را مورد حمله خود قرار دهند. به ابلیس می‌گویند: کسی غیر خودت حریف او نیست، تو و لشکرت به او حمله کنید تا بر او غلبه کرده و او را گمراه کنید. چون ابلیس چنین اراده‌ای کرد، خداوند تبارک و تعالی به ملائکاهش فرماید: ابلیس به همراه لشکرش بنده مرا هدف گرفته‌اند، به کمک او بشتابید و با آنها جنگید. در مقابل هر شیطان مطرودی صد هزار فرشته در حالی که بر مرکبهای از آتش سوارند و به دست آنها شمشیرهایی از آتش، نیزه، خنجر، تیر و اسلحه‌هایی از آتش است آماده نبرد شوند. فرشتگان آنها را با این اسلحه‌ها پی در پی می‌کشند تا اینکه ابلیس را اسیر کرده اسلحه را بر او قرار می‌دهند، می‌گوید: خدایا! به من وعده داده‌ای که من وقت معلوم و معین مهلت داشته باشم. خداوند به فرشتگان فرماید: وعده کرده‌ام او را نه زمان ولی وعده نداده‌ام که بر او اسلحه و عذاب و درد مسلط نکنم، شما او را با سلاح آتشین خود بزنید و من او را زنده نگه می‌دارم. فرشتگان بر او جراحتهای بسیار وارد کرده و رهایش می‌کنند. ابلیس بر حال خود و اولاد کشته شده‌اش در این حال متأثر و غمناک است و جراحات او را جز صدای کفر مشرکین مداوا نمی‌کند. اگر آن شخص مؤمن بر طاعت خدا و یاد او و درود فرستادن ادامه دهد جراحتهای ابلیس برایش باقی بماند و اثر تغییر روش دهد و در مخالفت خدا و سرپیچی از فرامین او تلاش نماید جراحات ابلیس بهبود پیدا کرده و بر این بنده تسلط پیدا کند و او را لجام نموده بر او سوار می‌شود، سپس با شیاطین گوید: بخاطر دارید آنچه ما از این شخص کشیدیم الآن ذلیل و رام ما گردید، شما کنون بر او سوار شوید. سپس پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) فرمود: اگر می‌خواهید جراحات ابلیس بر او باقی باشد و دائماً متأثر و غمناک باشد بر اطاعت خدا و یاد او و صلوات بر محمد و آل محمد مداومت داشته باشید، و اگر چنین نکردید اسیر ابلیس گشته و بعضی از لشکریان او بر شما سوار شوند.

و خوارزمی در مناقب از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) روایت کرده که آن حضرت، درباره فضائل بی‌شمار امام امیرالمؤمنین حضرت علی (علیه السلام) فرمود: اگر همه جنگها قلم و همه دریاها مرکب و جنیان حسابگر و انسانها نویسنده شوند، نمی‌توانند فضائل علی بن ابی طالب (علیه السلام) را برشمرند. در صفحات تاریخ بشر، کمتر شخصیتی را همانند علی (علیه السلام) صاحب این همه فضیلت و عظمت می‌توان یافت که دوست و دشمن، دست به دست هم دهند تا فضائل و صفات برجسته او را پنهان و کتمان کنند و با وجود این، نقل مکارم و ذکر مناقب او عالم را پر کند. دشمن کینه او را به دل گرفته و از سر بد خواهی در کتمان مقامات و

مراتب بلند او کوشیده است. دوست او نیز که از صمیم دل به او مهر می‌ورزید، از ترس آزار و اعدام، چاره‌ای نداشت جز آنکه لب فرو بندد و دوستی با او را بروز ندهد و سخنی درباره وی بر زبان نیاورد.

تلاشهای ناجوانمردانه خاندان اموی، در از بین بردن آثار و فضائل خاندان علوی، فراموش ناشدنی است. کافی بود کسی به دوستی علی (علیه السلام) متهم شود و دو نفر از همان قماش که پیرامون دستگاه حکومت ننگین وقت گرد آمده بودند، به این دوستی گواهی دهند، آنگاه فوراً نام او از فهرست کارمندان دولت حذف می‌شد و حقوق او را از بیت‌المال قطع می‌کردند.

معاویه در بخشنامه‌ای به استانداران و فرماندارانش چنین نوشت: اگر ثابت شد که فردی دو خدای علی و خاندان او است، نام او را از فهرست کارمندان دولت محو کنید و حق او را قطع و از همه مزایا محروم سازید.

وی در بخشنامه دیگری گام فراتر نهاد و دستور داد گوش و بینی افرادی را که به دوستی خاندان علی طاهر می‌کنند، ببرند و خانه‌های آنان را ویران سازند. در نتیجه این فرمانات عراق و به ویژه کوفیان، آن چنان فشاری آمد که احدی از شیعیان، از ترس باوران خفمی معاویه نمی‌توانست راز خود را حتی به دوستانش ابراز کند مگر آنکه قبالاً سوگندش می‌داد که راز او را فاش نسازد.

اسکافی در کتاب نقض الحائری می‌نویسد: دولتهای اموی و عباسی، به فضائل علی حساسیت خاصی داشتند و برای ارگبری از انتشار مناقب وی، فقیهان و محدثان و قضات را احضار می‌کردند و فرمان می‌دادند که هرگز نباید درباره مناقب علی سخنی نقل کنند. از این جهت، گروهی از محدثان ناچار بودند که مناقب امام را به کنایه نقل کنند و بگویند: مردی از قریش چنین کرد معاویه علیه اللعنه بارها به نمایندگان سیاسی خود در استانهای مختلف سرزمین اسلامی نوشت: شهادت شیعیان علی (علیه السلام) را در هیچ مورد نپذیرند؛ اما این سختگیری‌های بیش از حد نتوانست مانع از انتشار فضائل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) و خاندان آن حاضر شود. از این رو، معاویه برای بار چهارم به استانداران وقت نوشت: به کسانی که مناقب عثمان را نقل می‌کنند، احترام کنید و نام و نشان آنان را برای من بنویسید تا خدمتشان را با پادشاهای کلان جبران کنم. این نوید، سبب شد که در همه شهرها بازار جعل اکاذیب، به صورت نقل فضائل عثمان، داغ و پر رونق شود و راویان فضائل، از طریق جعل حدیث درباره سومی، ثروت کلانی به چنگ آورند. کار به جایی رسید که معاویه، خود نیز از انتشار این فضائل بی اساس ناراحت شد و این بار دستور داد که از نقل فضائل عثمان نیز خودداری کنند و به نقل فضائل ابوبکر و عمر و صحابه دیگر همت گمارند و اگر محدثی درباره علی (علیه السلام) فضیلتی نقل کند، فوراً شبیه به آن را درباره اصحاب دیگر پیامبر جعل و منتشر سازند.

مروان بن حکم لعنه الله از کسانی بود که می‌گفت: دفاعی که علی از عثمان کرد، هیچکس نکرد. با وجود این، لعن امام (علیه السلام) ورد زبان او بود. وقتی به او اعتراض کردند که با چنین اعتقادی درباره علی، چرا به او ناسزا می‌گوی، در پاسخ گفت: پایه‌های حکومت ما، جز با کوبیدن علی و سب و لعن او محکم و استوار نمی‌گردد. برخی از آنان با آنکه به پاکی و عظمت و سوابق درخشان علی (علیه

السلام) معتقد بودند، ولی برای حفظ مقام و موقعیت خود، به علی و فرزندان او ناسزا می‌گفتند. عمر بن عبدالعزیز می‌گوید: پدرم فرماندار مدینه و از گویندگان توانا و سخن سرایان نیرومند بود و خطبه نماز را با کمال فصاحت و بلاغت ایراد می‌کرد؛ ولی از آنجا که طبق بخشنامه حکومت شام، ناچار بود در میان خطبه نماز، علی و خاندان او را لعن کند، هنگامی که سخن به این مرحله می‌رسید، ناگهان در بیان خود دچار لکنت می‌شد و چهره او دگرگون می‌گشت و رشته سخن را از دست می‌داد. من از پدرم علت را پرسیدم. گفت: اگر آنچه را من از علی می‌دانم، دیگران نیز می‌دانستند، کسی از ما پیروی نمی‌کرد، و من با توجه به مقام منیع علی، به او ناسزا می‌گویم؛ زیرا برای حفظ موقعیت آل مروان ناچارم چنین کنم.

قلوب فرزندان امیه مالا مال از عداوت علی (علیه السلام) بود. وقتی گروهی از خیراندیشان به معاویه توصیه کردند که دست از اینکار بردارد، گفت: اینکار را آنقدر ادامه بدهم داد که کودکان ما با این فکر بزرگ شوند و بزرگانمان با این حالت، پیرا لعن و سب علی (علیه السلام) شصت سال بر فراز منابر و در مجالس وعظ و خطابه و درس و حدیث و در میان خطبا و محدثان وابسته به دستگاه معاویه ادامه داشت و به اندازه‌ای موبه‌انگیز می‌گویند: روزی حجاج به مردی تنیدی کرد و با او به خشونت سخن گفت و او را فریاد از قبیله آزد بود، رو به حجاج کرد و گفت: ای امیر! با ما اینطور سخن مگو! ما دارای فضیلت‌هایی هستیم. حجاج از فضائل او پرسید و او در پاسخ گفت: یکی از فضیلت‌ها این است که اگر کسی بخواهد با ما وصلت کند، نخست از او می‌پرسیم که آیا ابر ترا را دوست دارد یا نه! اگر کوچکترین محبتی به او داشته باشد، هرگز با او وصلت نمی‌کنیم. عداوت ما با خاندان علی به حدی است که در قبیله ما مردی پیدا نمی‌شود که نام او حسن یا حسین باشد، و دختری نیست که نام او فاطمه باشد. اگر به یکی از افراد قبیله ما گفته شود که از علی بی‌زاری بجوید، فوراً از فرزندان او نیز بی‌زاری می‌جوید.

بر اثر پافشاری خاندان منحوس و ملعون امیه در حین فضائل حضرت (علیه السلام) و انکار مناقب او، و صحیح شمردن بدگویی درباره آن حضرت، چنان در دلهای پیر و جوان رسوخ کرده بود که آن را یک عمل مسخ و گناه فرضیه‌ای اخلاقی برمی‌شمردند!

روزی که عمر بن عبدالعزیز بر آن شد که این لکه ننگین را از دامن جامعه اسلامی پاک سازد، فریاد گروهی از تربیت یافتگان مکتب اموی بلند شد که: خلیفه می‌خواهد سنت اسلامی را از بین ببرد!! با این همه، صفحات تاریخ اسلام گواهی می‌دهد که نقشه‌های ناجوانمردانه فرزندان امیه نقش بر آب شد و کوششهای مستمر آنان نتیجه معکوس داد و آفتاب وجود سراپا فضیلت امام (علیه السلام) از ورای اوهام و القانات خطیبان دستگاه ننگین اموی، به روشنی درخشیدن گرفت. اصرار و انکار دشمن، نه تنها از موقعیت و محبت آن حضرت، در دلهای بیدار نکاست، بلکه سبب شد درباره ایشان بیشتر بررسی کنند و به دور از جنجالهای سیاسی به قضاوت درباره ایشان بپردازند، تا آنجا که عامر، نوه عبدالله بن زبیر، دشمن خاندان علوی، به فرزند خود توصیه کرد که از بدگویی درباره علی (علیه السلام) دست بردارد؛ زیرا بنی امیه او را

شصت سال، بر منابر سب کردند؛ ولی نتیجه‌ای جز بالا رفتن مقام و موقعیت علی (علیه السلام) و جذب دلهای بیدار به سوی وی نگرفتند.

پنهان کردن فضائل امیرالمؤمنین (علیه السلام) و غرض ورزی در تحلیل حقایق مسلم درباره آن حضرت؛ منحصر به عصر بنی امیه نبود، بلکه پیوسته این الگوی کامل انسان، از سوی دشمنان و مغرضان، مورد ظلم و ستم قرار گرفته و می‌گیرد؛ از جمله، نویسندگان متعصب از حمله و تجاوز به حقوق خاندان علی (علیه السلام) خودداری نکرده‌اند و هم اکنون نیز که چهارده قرن از آغاز اسلام می‌گذرد، برخی که خود را روشنفکر و آزاد مرد و رهبر نسل نو می‌پندارند، با قلمهای زهرآگین خود، به مقاصد اموی کمک می‌کنند و پرده بر روی فضائل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) می‌کشند.

باید توجه داشت که یاد و نام و ذکر فضائل امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) نه یک هدف، بلکه وسیله‌ای است برای شناخت راه و رسم او؛ زیرا آن حضرت میزان اعمال و تقسیم الحجه و انوار است. با داشتن چنین میزانی است که عشق به ولایتش، پیروانش را از ارتکاب هر گناه صون می‌دارد و بیمه می‌کند. همانگونه که در روایتی وارد شده است: محبت علی (علیه السلام) حسنه‌ای است که هیچ گناهی با وجود آن به آدمی زیان نمی‌رساند. البته این روایت این نیست که جاهلان پنداشته‌اند و اینکه محبت علی (علیه السلام) را کافی دانسته، عمل را فراموش کرده‌اند و بدین ترتیب جواز هر گناهی را برای خود صادر کرده‌اند. رایش نیز از طرفی ادعای محبت دوستی علی (علیه السلام) دارند و از طرف دیگر، از هر گناهکاری گناهکارترند، اینان نیز مدعیان دروغگو هستند.

امام صادق (علیه السلام) می‌فرماید: دوستان واقعی امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) همواره از گناهان دوری کرده‌اند. زیرا ولایت آن حضرت، نگاهدارنده از گناه بوده است، نه تشویق کننده به آن. امام باقر (علیه السلام) نیز می‌فرماید: هرگز به ولایت ما نتوان رسید جز با پرهیزگاری و دوری از گناه. با توجه به گذشته، معلوم شد که دوستان آن امام همام، چه مسؤولیت خطیری بر دوش دارند و چه سزاوار است که پیروان آن حضرت، خود را به فضائل آن بزرگوار بیارایند و به مقتدای خویش تأسی کنند.

علی (علیه السلام) انسان کامل

استاد شهید، مرتضی مطهری در کتاب انسان کامل می‌نویسد: شناخت علی (علیه السلام) شناخت انسان کامل در اسلام است؛ اما شناخت علی (علیه السلام)، نه شناخت علی به اسمش و نسبش (شناخت شناسنامه‌ای). یک وقت انسان، علی (علیه السلام) را شناسنامه‌ای می‌شناسد؛ یعنی نامش علی (علیه السلام) پسر ابوطالب، ابوطالب پسر عبدالمطلب، مادرش فاطمه، دختر اسد بن عبدالعزی، شوهر فاطمه زهرا (علیها السلام)، پدر حسن و حسین. در چه سالی متولد شد در چه سالی از دنیا رفت، چه جنگهایی کرد و... اینها شناخت‌های شناسنامه‌ای است؛ یعنی اگر ما بخواهیم برای علی (علیه السلام) یک شناسنامه صادر کنیم و آگاه باشیم به شناسنامه او، مثلاً مشخصاتش این است که... این شناخت، شناخت علی (علیه السلام) شناخت انسان کامل اسلام

نیست. شناخت علی (علیه السلام) یعنی شناخت شخصیت علی (علیه السلام) نه شخص علی (علیه السلام). در هر حدی که برای ما ممکن است که شخصیت جامع علی (علیه السلام) را بشناسیم، انسان کامل را شناخته‌ایم و در هر حدی که آن انسان کامل را نمونه قرار دهیم و راه او را برویم و او را عملاً (نه اسماً و لفظاً) امام و پیشوای خودمان قرار دهیم و خودمان تابع و پیرو او باشیم و همیشه کوشش کنیم که خودمان را بر طبق این نمونه و این الگو بسازیم، در آن هنگام، ما شیعه این انسان کامل هستیم که به قول شهید ثانی: «الشیعه من شایع علیاً»؛ (شیعه یعنی کسی که مشایعت کند علی را)؛ یعنی انسان با لفظ و حرف و با حب و علاقه و دوست داشتن فقط شیعه نمی‌شود، بلکه با مشایعت (مشایعت یعنی همراهی و وقتی که کسی می‌رود، شما او را مشایعت می‌کنید و همراه و پشت سر او می‌روید، این را مشایعت می‌گویند). شیعه علی یعنی مشایعت کننده عملی علی (علیه السلام). پس دانستیم که ما اگر انسان کامل اسلام را [چ از طریق آیات و چه از طریق روایات] نشناسیم، نمی‌توانیم راهی را که اسلام معین کرده است برویم و نمی‌توانیم یک مسلمان واقعی و درست باشیم. جامعه ما نمی‌تواند یک جامعه اسلامی باشد. پس برای ما ضرورت دارد که حتماً انسان کامل و عالی و متعالی اسلام را بشناسیم.